

Det er svært for en antikristelig regering at skulle anerkende, at den – på trods af, at den fungerer som lovgiver – selv er underordnet loven. Grundlovens givere bestemte i 1849, at staten og den regering ikke på noget punkt kunne unddrage sig **selv** at være lydige over for den lov, som de ud af deres eget ønske var med til at skabe. Det vil sige, at staten og dens regering ved grundlovens tilblivelse – på det tidspunkt under indflydelse af en juridisk doktrin i Tyskland – bestemte, at staten og dens styre stillede sig tilfreds med at være undergivet bl.a. den 4. paragraf i Grundloven, som ved grundlovgivernes formulering erklærer, at den danske stat fremover på alle måder skal 'understøtte' den protestantiske kirke.

Denne grundlovsparagraf er altså borgernes garanti for at de ikke i denne sag bliver modarbejdet af en regering, der har en anden dagsorden. En såkaldt 'retsstat' – i modsætning til en 'politistat' – er den legale stat og regering, som handler efter de begrænsninger, som den har pålagt sig selv; dette er selve forfatningens idé – og det er bl.a. dette principielle spørgsmål, som skal afklares ved Højesteret d. 16. marts 2017. Ifølge de sagsøgende borgeres mening bør den regering, som i stedet for at understøtte Danmarks protestantiske kirke, nedbryder den ved (imod dens bekendelsesskrifter) at indføre fremmede ritualer, at betragte som en grundlovsovertræder.

www.medgrundlovskallandbygges.dk

Frøs Herreds Sparekasse: 9740 - 0003445526